

le head õppetust andis ja moistis neile
kohhut. Kui Bilistid sedda said kuul-
da, siis moistid nemmad kũl sest, et is-
se wallitsusse asti nõud Israelile sanud,
kui prohwet Samuel hakkand wallitse-
ma. Bilistid arwasid siis nõud ennast
mitte aega ollewad nenda rahhul seista,
sepõrrast laskid nemmad aegsaste Isra-
eli wasto ta sõddima. Said teised sed-
da kuulda, siis tuli sesuggune kartus
nende peäle, et nemmad tullid Samue-
li jure tedda palluma, et ta piddi Jeho-
wa palluma, et nemmad saaksid Bi-
listide kãest peãstetud. Samuel teggi
sedda ka, ja õhwerdas põlletamisse õh-
writ se asja põrrast. Jummal wõttis
ka temma palwet nenda wasto, et kui
Bilistid ollid peäle tullemas, siis laskis
Jehowa nenda murristada, et waenla-
sed se sure murrina põrrast wõgga hak-
kasid

kasid kartma, ja siis lõdi neid ka mah-
ha. Selle imme asja põrrast laskis Sa-
muel üht tähtkõwvi senna panna, sellele
sai se nimmi Eben-Ezer, sest ta ütles:
Seie male on Jehowa meid aitnud.

Senni kui Samuel ka wallitsemas
olli, siis oli Israeli rahwal ikka hea
põlli ja wõimus ka. Kui nõud Samu-
el ni wannaks sai, et temma ei joudnud
mitte sedda raskest ammetist üksi ülles-
piddada, siis panni ta ommad poisad ka
kohhoma õpetama, kes oli Joel ja teine
Abia; agga nemmad ei õlnud mitte ni-
suggused kui nende wanna isa Samuel,
sest nemmad noudsid kasso tagga, ja
wõtsid melehead, nemmad põrdsid di-
gust kõmweraks, et rahwa meel pahhaks
sai; sest nemmad ollid jo õppind Sa-
mueli kãest ikka õlgust sama, ja nõud
sai se luggu teist wiisi. Sepõrrast tullid